

Diskussion

i det kgl. danske Landhusholdningsselskab i Anledning af det ovenfor refererede Foredrag.

Efter nogle korte Bemærkninger, vekslede mellem Dr. phil. K. Ravn og Fru Rostrup om Fritfluens Levevis og Egenskaber, udtalte

Fru Rostrup som Svar paa en Forespørgsel, om Fritfluens ikke kunde overvintre i Kornet, at det i Overensstemmelse med, hvad der i Foredraget var sagt om dens Levevis, ikke var sandsynligt; men Muligheden af, at dens Udvikling kunde forsinkes paa Grund af Kulde var jo ikke udelukket.

Dr. Ravn foreslog derfor, at der skulde anstilles Forsøg desangaaende.

Forpagter Abel vilde som praktisk Landmand udtale, at der jo var gjort noget for at komme til Klarhed over Fritfluens Forhold, men der er, som det synes, endnu langt tilbage, inden man naar at komme til fuldstændig Klarhed i saa Henseende, hvorfor han vilde haabe, at det store Arbejde, der er begyndt, maatte blive fortsat og fortsat paa en endnu mere indgribende Maade end hidtil, for at man kunde faa Bugt med denne Plage. Hvad Taleren egentlig nærmest havde taget Ordet for, var for at spørge, om man ikke kunde tænke sig Muligheden af, at en eller anden Bejtsning kunde gøre sin Virkning; thi hvad man end foretager sig i Marken, har man dog stadig den samme Plage. Taleren var ifjor paa det rene med, at han havde Fritfluens i sit Korn, hvorfor han solgte det og købte ny Saasæd, men der kom alligevel Fritflueangreb baade i Byg og Havre. Der maatte altsaa ogsaa have været Fritfluelarver i den købte Saasæd. Talerens Spørgsmaal var derfor som sagt, om ikke en eller anden Bejtsning kunde tænkes at dræbe Pupperne eller Larverne i Kornet, og vilde det ikke bevirke Fremkaldelsen af en større Interesse for

denne Sag, naar det blev oplyst, at det væsentligste Tab — 5 à 6 Fold hele Landet over — skyldtes Fritfluen?

Fru Rostrup mente, at man, forinden man tænkte paa at finde Midler til at ødelægge Pupperne i Kornet, burde have konstateret, om de overhovedet kunde overvintre i Kornet. Taleren havde ganske vist gennem Samtaler med mange Landmænd gjort den Erfaring, at disse mente, at de havde faaet Fritfluer gennem Udsæden, men forholdt sig stadig tvivlende, saa længe det ikke gennem Forsøg var vist, at det kunde finde Sted.

Forpagter Abel: Fru Rostrup udtalte, at Græs kunde bortlede det første Angreb, men er Faren saa ikke større paa det næste Tidspunkt? Hvis Fritfluen har holdt sig til Græsset i den første Periode og saa i den næste Periode kaster sig over Planterne, staar man hjælpeløs.

Fru Rostrup: I den anden Periode er Angrebet ikke saa farligt som i den første Periode.

Forpagter Abel: Man vil altsaa ved at saa Græs kunne aflede Angrebet i første Instans, og det er jo altsaa en Maade at komme frem paa. Professor Rostrup har udtalt, at man maaske kunde udsulte Fritfluen, men det synes ikke at være opnaaet. Professor Rostrup tror endvidere, at Fritfluen holder mest af Havre, men efter hvad der nu er oplyst, viser det sig, at den ogsaa tager til Takke med Græs.

Forsøgsbestyrer K. Hansen: Paa Forsøgsstationerne har man haft Anledning til at tage Fritfluespørgsmaalet frem til Belysning, og der er gjort Forsøg med Havre, saaet til forskellige Tider, nemlig fra 5. April til en halv Snes Dage ind i Maj, og det Resultat, man der er kommen til, er da det, at jo senere Saaningen falder, desto mere ondartet bliver Angrebet. I de to første Saaninger var der saa godt som intet Spor af Fritflueangreb, i hvert Fald var det forsvindende i den Havre, der var udsaaet i Tiden mellem den 5. og 15. April. Efter den 3die Saaning kom der undertiden noget Angreb, og efter den 4de og 5te Saaning tiltog Angrebet meget stærkt. Da det saaledes viser sig, at det ganske særlig er den Havre, som saas sent, der angribes, kunde Taleren ikke skønne rettere, end at man i Valget af Saatiden havde et Middel, ved Hjælp af hvilket man kunde bekæmpe dette Onde, holde dette Onde nede. Man skal gøre Havrejorden

færdig til Saaning saa tidlig som mulig og altsaa ad den Vej søge at undgaa Fritflueangreb, i Stedet for at vente til den bekvemteste Tid og saa faa alt ødelagt. Forpagter Abels Tanke, at Smitten udsaaes med Saasæden, er vistnok ikke udelukket, men Taleren troede ikke, at denne Antagelse havde nogen videre Betydning; thi er der nogen Smitte i Saasæden, vil den hovedsagelig blive blæst bort ved de gode Rensemaskiner, som nu haves. Det har ganske sikkert megen Interesse at faa alle Forhold, denne Sag vedrørende, nærmere undersøgte, men Taleren maatte ligesom før udtale, at Saatiden er det afgørende.

Professor Westermann: Paa Landbohøjskolen havde man gjort samme Erfaring som paa Statens Forsøgsstationer. Det viste sig, at naar man saaede før Midten af April, var Fritfluens Angreb for intet at regne, men efter den Tid blev Halvdelen eller mere af Avlen ødelagt. Med Statskonsulent K. Hansen var Taleren enig i, at hvis der kunde finde en Overvintring af Larven Sted, kunde den ikke antages at have nogen Betydning. De angrebne Korn vilde blive blæste fra ved Rensning. Efter dette Insekts hele Bygning kunde det ikke forudsættes, at det kunde udklækkes i det udsaaede Korn, da det ikke vilde kunne arbejde sig op gennem Jorden. Taleren troede ikke, at der var nogen særlig stor Anledning til at anstille kostbare Forsøg. Alle Kendsgerninger taler for, at Overvintring ikke kan finde Sted.

Præsidenten (Hoffjægerm. Fr. Friis): Det hører jo nu ikke længere til Undtagelserne, at Damer bestiger Talerstolen, men i Landhusholdningsselskabet var det vistnok første Gang, at dette nu havde fundet Sted. Taleren fandt derfor særlig Anledning til at takke Fru Rostrup; hun havde ikke alene virket i Retning af at undersøge og fremskaffe Oplysninger om Fritfluen, men havde nu ogsaa her i Selskabets Møde mundtlig givet en interessant Redegørelse for Fritfluens skadelige Indvirkning paa Landmandens Afgrøder og angivet de Midler, som indtil nu haves til Raadighed til Bekæmpelsen af denne Plage.
